1e Jaargang, nummer 4, 24 april 2025

Het Magazijn

Blad van de Nederduits gereformeerde kerk, de moederkerk van Nederland sinds de 1570-er jaren.
Zusterblad van de bladen De Nieuwe Doleantie, Refo Tijd en Geestelijke Opvoeding.

In dit nummer : Verlossing uit het diensthuis van de zonde, Korte overdenking, en Boekbespreking Veelvuldig vragen naar de weg

---

VERLOSSING UIT HET DIENSTHUIS VAN DE ZONDE

De zonde is tot een hoogtepunt gekomen in deze tijden.
Een volk dat geen onderscheid meer kan maken tussen waarheid en leugen, kan ook geen onderscheid meer maken tussen goed en kwaad.
Mannen zijn altijd mannen geweest, en ze zijn ook altijd leugenaars geweest.
Er zijn maar bar weinig goede mannen in deze wereld van haat en geweld.
Altijd weer verzint de man excuses voor de zonde. Wee de vrouw die hem gewillig navolgt.
Dan ben je geen vrouw meer, maar een naker die de nephilim navolgt.
Zo is de hedendaagse vrouw veelal ontvrouwd. Het heeft z'n onschuld verloren.

De mens is slaaf in het diensthuis van de zonde. Het is een zonde industrie, en de mens is slaaf in het restaurant van de zonde en de leugen, en dient het ook op aan anderen.

De kerk verschuilt zich achter valse zonde-etikettering. Altijd en eeuwig gaat het over homosexuelen, en de kerk verstopt zich hierachter met zijn eigen zonden. Hoe komt dat ? Het zou ergens in de oude bijbel moeten staan, dat homosexualiteit zonde is. Maar ach, er staat zoveel in de oude bijbel, en het is allegorisch. Homo betekent hetzelfde, het zelf. Het betekent gewoon dat je niet zelfzuchtig mag zijn. Maar de onbenullige kerken hebben het letterlijk genomen. Ik zie in de nieuwe bijbel geen woord tegen andersgeaarden, maar tegen de zelfzucht. Het moet maar eens afgelopen zijn. Natuurlijk is er sexuele zonde, heel veel, als het een verslaving wordt, en als het niet wederzijds is. Vele mensen weten niet eens of ze man of vrouw zijn. Daar heeft de nieuwe bijbel het ook over. We zijn in het Zolt tijdperk gekomen. Alles is in de war, want er klopte in eerste instantie niks van. Nu vagen de grenzen dus weg, en weet men het niet meer. Alle zogenaamde vrouwelijkheid en mannelijkheid was namelijk uit de hand gelopen, en het was niet meer zoals God het oorspronkelijk bedoeld had. Men heeft er eigen definities aan gegeven, en men begon de ander te onderdrukken. Dat is nooit God's bedoeling geweest. De geslachten laten diepere betekenissen zien. Die worden uitgelegd in de nieuwe bijbel. De nieuwe bijbel is dus beter voor vrouwen, kinderen en dieren, en zo ook mannen, andersgeaarden, mensen die niet weten of ze man of vrouw zijn.

Maar wat zijn dan de ware zonden ? Ik noem er een paar : onverschilligheid, zelfzucht, hebzucht, betweterigheid, eerzucht, hoogmoed, trots, valse zelfverzekerdheid, overmoed, overmaat, en dat ontstaat allemaal in een gebrek aan het toetsen van alle dingen in de Vreze des Heeren, in een gebrek aan nederigheid. Men wil de minste niet zijn, en zo is het vlees de meerdere. Ze willen hun stem laten gelden, en zorgen ervoor dat het de stem is van de meerderheid. Dat is de zonde van vandaag de dag : kudde-gedrag, lauwheid, bewonderzucht, er bij willen horen, vrede sluiten met de zonde en de leugen.

Men moet pensioneren van de zonde. De grote schepen van pensionering van zonde gaan tot de aarde komen. Zo kunnen we loskomen van de zonde, en kunnen we sterven aan de zonde. Men moet de zonde ontgroeien. Je moet daarom het gevecht met de zonde aangaan, anders kom je er nooit doorheen. Het komt je niet aanwaaien. Heb een ijver in de kennis des Heeren. Vecht voor de kennis. Laat je inlichten. Vecht voor het goede doel. Pensioneer van de zonde, sterf aan de zonde. Dat begint met het lui zijn naar de zonde, te lui zijn om nog te zondigen. Je kunt met je harmonica naar de restauranten van zonde en leugen gaan, niet om daar te werken, maar om dwars tegen alles in op je harmonica te spelen :

/tada \\tadadada/
//tada/ \\tadadada\

Dan zijn de grote pensioneringsschepen naar de zonde gekomen, om je los te scheuren van de bedrijvigheid en ijver om te zondigen en te liegen. Oh, de mens is zo ijverig tot de zonde, is er nog niet toe met pensioen gegaan. De mens heeft teveel energie van de zonde nog. Het begint bij jezelf, en dan afsterven aan de zonde.

Kijk ze eens draven voor hun zonden en leugens en de meerderheid als excuus gebruiken. Doe er niet aan mee. Strijd tot het bittere einde, totdat je door de grote pensioneringsschepen naar de zonde bent opgenomen. Ontgroei de zonde. Wees te oud voor die spelletjes,

al dat gedram en dat gevlei allemaal, om de zonde op een voetstuk te krijgen of te houden. Het is allemaal het vlees, en dat moet sterven. Je moet daartoe tot pensioen gaan. Het moet, anders kom je niet verder. De mens is lang genoeg slaaf tot de zonde geweest. Nu moet er pensionering toe komen.

De mens is tot het niveau van 'foutje, bedankt' gekomen. De mens is goofy geworden in het zondigen, leugen op leugen. Broodje zonde en leugen, dat eet de mens voortdurend, daar is de mens dol op, in deze wereld van haat en geweld. Praten heeft geen zin. Ze willen het niet horen. Speel dan op je harmonica. Doe dan je dansjes.

'Ja, we zullen altijd zondigen,' zeggen ze dan. Maar wie uit God geboren is zondigt niet. In de vreze des Heeren en het toetsen moet je wedergeboren worden, en dan kan de zonde geen wortel schieten. De zonde is normaal geworden. Maar we moeten weer weten hoe groot de zonde is, en we moeten de tijdelijkheid van de zonde weer onder ogen komen. Herinner jezelf eraan, dat de zonde en de leugen, en alle gevolgen ervan, maar tijdelijk zijn. Daarvoor moet je komen tot de eeuwige oorlog en de eeuwige jacht tegen de zonde, om zo te komen tot het eeuwige vrederijk. Dat is de boodschap van de nieuwe bijbel, en dat was ook min of meer de boodschap van de voorouders in de oude bijbel. Een dubbel Woord spreekt tot u, tot de zonde. Beiden zijn grote testamenten tegen de zonde, zoals Mozes twee testamenten op stenen tafelen ontving. Neem die tafelen op. Er is het oude, onvolkomen verbond, en nu het nieuwe verbond.

De zee zal komen, de zondvloed zal komen. Zorg dat je op de ark bent. Laat de zee en de zondvloed maar door je heenvloeien, om je te reinigen, om je te besnijden, opdat je op het schip wordt geheven, op de hemelse vissersboot. Het is het schip van pensionering van de zonde, om de zonde een halt toe te roepen : verlossing uit het diensthuis van de zonde.

KORTE OVERDENKING

De zonde is een hypocriete en ijdele zwammer en vleier, vol met drogredenen en valse excuses, om de mens gebonden te houden in het diensthuis van de zonde en de leugen. Daarom moet de hemelse visserij wel terugkomen en moet de mens komen tot haar tentendienst. De vis moet opgebakken worden. Vissperen moeten er door de leugens. Al die hysterisch pratende, eenzijdige vissen van het vlees, die uit en tot zonde zijn geboren, moeten doorboord worden. Dat is de taak van de mens. De mens is tot niets anders geroepen dan dat, maar de mens heeft deze taak verzuimd. Men heeft vrede gesloten met zonde en leugen in groot verdoemelijk zonde-vegetarisme, dat men niet meer tegen de zonde strijdt, maar gemakszuchtig tegen hun mede-schepselen, de dieren, die ook recht hebben om te leven. Men heeft het lopen verletterlijken, wat grootscheeps in de nieuwe bijbel, de rv-bijbel, oftewel de rodenberg versie, wordt ontmaskerd.

De zonde vandaag de dag is niet zomaar meer op het niveau van zelfzucht, maar heeft zich ontwikkeld tot zelfobsessie. Daarom moet de mens ingeleid worden tot de hemelse visserij en de kneepjes van het vak leren.

BOEKBESPREKING VEELVULDIG VRAGEN NAAR DE WEG

J.H. Velema groeide op in een predikanten familie. Hij werd net als zijn vader predikant, en ook zijn broers. Wie kent niet het legendarische radio-programma 'Vragen naar de Weg' ? Hieruit zijn de boekjes uitgekomen van Veelvuldig vragen naar de Weg.

De predikanten-familie Velema is één van de bloedlijnen van en door de christelijk-gereformeerde kerk. J.H. Velema werd ook wel de paus van de protestanten genoemd.

Al in het eerste boekje wijst J.H. Velema erop hoe belangrijk het is om naar de weg te vragen, aan de Heere, door het Woord en het geestelijke. Hierin ligt het pad. Het gaat niet buiten het Woord en het geestelijke om. Hier ligt God's koninkrijk. Velema noemt het de weg des levens, en die moeten wij leren. Het is een weg uit het moeras, en door het oerwoud, stelt Velema.

Wij mogen daarom bidden : 'Heere, leer mij Uw weg.' Mensen en hun systemen kunnen een sta in de weg zijn op die weg, zoals Velema laat zien. Opvattingen en theorieën van mensen kunnen die weg vergrendelen, en daarom moeten we blijven vragen om de weg.

Hij heeft het dan over de wederkomst, waarover de profeten verkondigden. Velema stelt dat dat geen prettige taak is want vaak moeten zij rechtstreeks ingaan tegen de geest van de tijd, soms tegen hun eigen mening en wensen in. Zij kozen dit pad niet. Het werd hen geopenbaard, en ze konden niets anders dan erover te spreken. Zij wijzen de weg van God, stelt Velema. Hij noemt het het enige blijvende perspectief. Oh, ik moet denken aan de wilde jongens die niet wilden vechten, dit pad niet op wilden gaan, maar ze moesten wel. Ze moesten wel vechten voor hun leven, anders zouden ze ten onder gaan, en slaven zijn van het vlees, van de stad. Ze hadden dus geen andere keus. Dat was ook het thema van de tachtiger jaren. Velema deed er een boekje over open. Zij moesten het plan van God onthullen. Hij noemt dat de weg van God naar de mens via de profeet loopt. Dat is wat we noemen het wilde woord, want het woord van de profeten stoort zich niet aan menselijke etiquette, moet daar soms dwars tegenin gaan. Profeten zijn niet geroepen om mensen te

behagen. Je staat oog in oog met een wild dier. Denk maar niet dat de profeten des Heeren te temmen zijn. Ze hebben dat wel geprobeerd, maar ze hebben hopeloos gefaald. Het bloed van de profeten klaagt hen aan, en schreeuwt tot hen. Het leidt tot de wederkomst. Maar laten we blij zijn dat er nog profeten zijn, en dat God het Woord heeft gezonden. De wederkomst is er al geweest. Het is overal om ons heen. God heeft het Woord gegeven. Maar wij moeten het Woord nog in ons hart ontvangen.

Dan zegt Velema 'gefeliciteerd', niet met je verjaardag of zoveelste huwelijksfeest of promotie, maar gefeliciteerd als u behoort tot hen die de profetie van het Woord hebben ontvangen en bewaren, en bewaren noemt hij een beantwoorden aan de bestemming.

We kunnen onszelf afvragen : Ben je een communicator of ben je een consument ? Relatie is ook roulatie. Velema noemt het Woord het communicatie middel tussen God en de mens. Nu, eeuwen lang is dat een onvolkomen woord geweest, omdat de mens nog niet klaar was voor een heleboel dingen, en het woord sprak dat er nog een ander woord zou komen, de volle waarheid. We hebben dus het oude onvolkomen verbond en het nieuwe volkomen verbond, met de komst van de nieuwe bijbel, de wederkomst, maar dat moeten we nog wel in ons hart ontvangen en uitwerken, dus we zijn er nog niet. We moeten er nog toe ontwaken. Maar we hebben het woord al wel, want God heeft het gegeven, zoals God beloofd had in het boek Openbaring. Er zou een nieuw boek komen, een hemels boek. Ook dat is door profetie gekomen wat niet te stoppen viel. Het was een hemels natuurverschijnsel. J. Wisse sprak daar al heel lang geleden over dat het zou komen, maar zij leefden nog niet in dat tijdperk toendertijds. Ook J.H. Velema heeft het niet meer meegemaakt op aarde, maar wel in de hemel. Maar in deze tijd zijn hemel en aarde tezamen gekomen, gekruisd. Dat is wat de wederkomst is, maar nu vraagt God aan de mens, of de mens wil wederkomen tot de Heere Heere. Och, mensen, het moet van twee kanten komen. Een relatie is geen relatie als het maar van één kant komt. Beantwoord daarom de roep des Heeren. Stel het niet uit. De tijd dringt. Als de Heere komt moeten wij ook komen.

J.H. Velema heeft het dan over het pinksteren, en dat het pinksteren niet kon komen als de twaalf niet compleet zouden zijn. Judas moest vervangen worden, want er was een lege plek gekomen. Dit werd vervuld in de komst van Mattias. Dit is de engel die hemel en aarde verbindt, die het Woord brengt en het geestelijke. En zo werd het pinksteren. Het Woord moet compleet zijn voor de wederkomst. Dat is in deze dagen gebeurd. Het volle evangelie is geopenbaard. We hebben nu dus een dubbel Woord. Het loopt overal doorheen. Op twee stenen tafelen moest het komen : het onvolkomene en het volkomene.

J. H. Velema bakt de broodjes niet zoet. Velema stelt dat God geduld heeft, maar dat er aan dat geduld ook een einde komt. Denk niet te kunnen leven als je het welmenend aanbod van God afwijst. We hebben het dan niet over een wachtwoord of opzegversje, maar over een levensstijl. Wij moeten de weg bewandelen die ten leven leidt, anders is er geen leven mogelijk. Dan houdt het op, en oh, ik wil ook zo waarschuwen voor de lauwheid, want de lauwheid dooft onze relatie met God uit, en doet ons het zicht op God verliezen, en zo komen we tot de afgoden, en die hebben geen goede plannen met ons, maar zij vleien en bedriegen dat het een lieve lust is. En zij werken door de mensen om ons heen, om ons van het pad af te brengen, vaak met mooie woorden en wereldse wijsheden. Vrede, vrede, terwijl er geen vrede is. Mijn God, wij zijn hier hartverbroken over, net zoals God, want God wil dat een ieder behouden wordt.

God houdt het niet meer vol, mensen. Het geduld zal op een gegeven moment ten einde lopen, want God kan de zonde niet voor altijd verdragen. De zonde zal vernietigd worden, uitgebannen, dus laat de zonde los, en weet goed wat de zonde is en wat de zonde niet is. Ken het leerstuk van de zonde, de grootte van de zonde, en de tijdelijkheid van de zonde. Niet voor altijd zal God geduld hebben. Het leven is niet vanzelfsprekend. Er zijn levenswetten, zoals er ook natuurwetten zijn. God heeft je leven geschonken, maar schenk ook je leven aan God. Dat is de nodige roulatie in de relatie, anders is er geen relatie mogelijk.

J.H. Velema, een groot prediker, de paus van de protestanten genoemd, die over hun zielen waakte, bakte geen zoete broodjes. Hij waarschuwde dat we moeten oppassen met het oordeel van God te relativeren, betrekkelijk te maken. Hij wijst op de zwaarte van God's eis. Ken je die eis ? Zo niet : Vraag er om, vraag om de weg. Wij moeten als predikanten en profeten deze boodschap wel prediken, anders zullen wij ook bloed aan onze handen hebben. J.H. Velema wees op de ernst van de boodschap.

De mens speelt met gevaarlijk vuurwerk. Velema stelt : Verhard u niet, maar laat u leiden. Maak ernst met de genade die u vandaag aangeboden wordt.

God kan geen relatie hebben met hen die het niet zoveel kan schelen. Dan trekt God zich terug, die de enige levensbron is. God is er voor iedereen, ook voor hen die aan God ontrouw zijn. Maar eens zal het uit de handen van God glibben. De zonde zal niet altijd bestaan, want dan zou het alles vernietigen. De nieuwe bijbel noemt dat niet zomaar letterlijk de hel, maar de

baarmoeder. Daar zal een nieuwe schepping zijn. Alles zal medewerken ten goede. De hel is slechts een zinnebeeld. Wij moeten allen door de hel, door de baarmoeder voor nieuw leven, maar verwerp de baarmoeder niet. De mens wordt niet gedwongen. Het moet van twee kanten komen. God is getrouw, ook al is de mens ontrouw. De psalmist stelde dat God ook in de hel zou zijn als hij daar zijn bed had. God gaat dus heel ver met ons mee, maar wijs de Heere niet af die tot u spreekt. Verhard uw harten niet. Judas zal moeten plaatsmaken voor Matthias. Dat is verder een groot geheimenis. Wij mogen niet overnieuwsgierig zijn naar deze dingen. Het zal op God’s tijd geopenbaard worden.

Daar wil ik het voor nu bij houden.
